

de kronisk syge Ret til for alle andre Sygdomme end den kroniske, de lider af, at blive optaget i Sygekassen paa lige Vilkaar med andre. Det hilser jeg med Glæde.

Det andet Punkt, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Flertal og Mindretal, er ved § 13, der omhandler, hvor højt et Beløb af Dagpenge der kan refunderes af Statskassen. Jeg finder de af Flertallet under Nr. 2 foreslaaede Beløb 40, 50 og 60 Øre ret rimelige efter de Forhold, som Indtægts- og Formuegrænserne er satte efter. Jeg kan altsaa ogsaa bifalde det. Det er jo overmaade hæderligt — ogsaa jeg vil være med til at rose det —, at Medlemmer af Sygekasser sikrer sig saa store Dagpenge, som de paa nogen Maade har Raad til, og jeg maa sige, at det er en Fordel for Kommunerne, naar de kan sige, at Folk, der har 2,000 Kr. eller derover i aarlig Indtægt, maa regnes for ubemidlede. Kommunerne kan dog faa ikke saa ganske lidt Skatteindtægt af saadanne Arbejdere, der er mange Landkommuner, hvor Folk med en Indtægt af 2,000 Kr. aarlig hører til de højeste Skatteydere. Det forekommer mig, at det, Dagpengegodtgørelsen skulde suppleres med fra Staten ud over de 50—60 Kr., for Købstæderne og København meget passende kunde udredes af Kommunekasserne. Naar Købstadkommunernes og Københavns Kommunes Skatteydere virkelig er saa velstillede, at disse temmelig store Indtægter kan regnes for smaa, forekommer det mig, at de let maa kunne udrede det, som Sygekasserne ellers kunde vente at faa mere af Statskassen. Jeg vil derfor anbefale ogsaa at stemme for Ændringsforslag Nr. 15. Naar Staten skal hjælpe, forekommer det mig, at det maa være ved at træde udjævnende til mellem Købstæderne og Landet, og det vil i nogen Maade ske, naar disse Takster lægges til Grund. Vi maa huske paa, at der ved Sygekasselovens Vedtagelse blev paalagt Landkommunerne en ikke ringe Byrde, idet der blev givet fri Kørsel til alle Sygekassernes Medlemmer. Denne Kørsel har ifølge Bilag 15 her i Udvalgets Betænkning i det sidst afsluttede Regnskabsaar andraget noget over 343,000 Kr. Det er altsaa et Bidrag, som Landkommunerne har maattet udrede uden nogen som helst Refusion fra Statskassen, og det er saa meget mere uheldigt, som det, eftersom Loven er affattet, hvis Sogneraadet enes derom, kan paalægges Hartkornet alene at udføre disse Kørsler. Jeg kan give det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) min Tilslut-

ning til det Ændringsforslag, han har fremsat under Nr. 22, idet det derefter bliver paalagt Kommunalbestyrelserne som Pligt at udrede slige Kørselsgodtgørelser af Kommunekassen. Vi maa huske paa, at den Gang Sygekasseloven første Gang blev vedtaget, var Sogneraadene saadan sammensatte, at de, der ifølge deres Besiddelse af Hartkorn havde Kørselspligt indenfor Kommunen, næsten overalt vilde kunne være Flertal i Sogneraadene, men efter den nye Valglov vil de vistnok alle Vegne komme i Mindretal i Sogneraadene. Der er derved sket den Forandring, at et Flertal i hvert Sogneraad vil kunne paalægge et Mindretal denne Kørselspligt, og det kan jeg neppe tro har været Hensigten med Loven fra Begyndelsen af. Jeg beklager, at det ærede Medlem er ene om at stille dette Ændringsforslag, saa der er vel ikke megen Sandsynlighed for, at det kan blive vedtaget, men hvis det kommer til Afstemning, vil jeg stemme for det.

I Slutningen af Lovforslaget er der tilføjet en § 36, der paabyder, at denne Lov skal optages til Revision paa Rigsdagen hvert femte Aar, og det er naturligvis meget kedeligt, at der i en Lov skal indføres en Bestemmelse om, at den skal optages til Revision, men under Hensyn til den Maade, hvorpaa Loven er affattet, idet der er sat faste Indtægts- og Formuegrænser, og under Hensyn til, at der er sat faste Takster for Statskassens Refusion af Dagpengene, maa jeg desværre give denne Paragraf min Tilslutning.

Jeg skal slutte med at anbefale mine Partifæller at stemme for Flertallets og Udvalgets Ændringsforslag.

Bjerre: Ved Sygekasseloven og andre sociale Love, ifølge hvilke Staten skal yde Tilskud, bør der først og fremmest vaages over, at de Tilskud, som Staten yder, kommer de fattige til gode. Ved en human Lov forstaa man ikke en Lov, ifølge hvilken endog ret velstillede Folk skal have Tilskud af Staten, navnlig hvis det har til Følge, at de fattige skal holdes ude. Og jeg tror, der her er en Fare. Jeg vil ved denne Lejlighed raabe et Stop og advare imod nu at styre imod det, som vi allerede har gjort ved Arbejdsløshedskasserne, hvor vi har gjort Grænsen helt fri, saa at en Mand, selv om han ejer 10,000 eller 20,000 Kr., kan faa Tilskud. Hvis vi ingen Grænser sætter her, er det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) udtalte — saa vidt jeg kunde forstaa det ærede